

SVATOST

PRO LIDI Z ULICE !?

My, kteří nežijeme v klášteře, ale žijeme běžným životem, věříme, že tato ulice, tento svět, kam nás Bůh postavil, je pro nás místem naší svatosti. Věříme, že nám nic nutného nechybí, protože kdyby nám něco nutného chybělo, Bůh by nám to jistě již dal. (Madeleine Delbrélová)

Nemůžeme se stát svatými tím, že pokoušíme utéci z normálního světa. Žít duchovní život znamená mít život... (Thomas Merton)

VŠICHNI LIDÉ JSOU POVOLÁNI

Křesťanská svatost,
ke které jsou povoláni všichni,
se uskutečňuje různými způsoby,
které odpovídají různým podmínkám
a životnímu stavu každého jednotlivce.

VĚČNOU HODNOTU VŠEM ČINNOSTEM DÁVÁ LÁSKA

Tím, že Kristovi učedníci byli denně s Ježíšem, mohli se od něho učit žít a vnímat, jak se chovat i v nejobyčejnějších situacích, ze kterých se skládá život každého z nás. Především ale viděli, jak dokáže skloubit lásku k Otci s láskou k lidem, jak dokáže skloubit to, co je tak složité: život modlitby a jakoukoliv práci. Jeho srdce bylo plné lásky, a to jak k Otci, tak k lidem. A i když právě v tom je velký rozdíl mezi námi a jím, je v tom světlo pro naši cestu...

Svatost a dokonalost člověka se totiž poměřuje především růstem lásky. Důležité je to, co mě vede k růstu lásky. Láska dává hodnotu všem oblastem našeho života. Jestliže věrně konáme to, co máme konat podle svého povolání a poslání, nemusíme přitom žít s pocitem rozmrzelosti z možná „ne dost duchovního“ života. Láska totiž ruší jakékoliv umělé napětí mezi posvátným a světským a dává věčnou hodnotu všem činnostem. I těm, které se z lidského hlediska zdají přízemní, banální a bezvýznamné. ..

Každý se tak stává svatým tím,
když v lásce dělá to, co dělat má...